

Indberetninger have for mig styrket det Indtryk, at der var god Grund til at ændre Loven. Resultatet af det er opgjort under den daværende Indenrigsminister i en lille Oversigt, og denne Oversigt viser dette, at der fra i alt 3 Amdsraad, 400 Sogneraad og 14 Byraad ikke fremkom Ønsker om Forandring, idet man der gennemgaaende svarede, at man for nærværende Tid ikke fandt Anledning til at fremsætte Ønsker om Forandringer. Men alle de andre kommunale Myndigheder ønskede Loven ændret paa det ene eller det andet Punkt; man ønskede f. Eks. for Sogneraadens Vedkommende Grænsen for det frie Skøn forhøjet. Krav derom udtryktes af 322 Sogneraad, medens kun eet Sogneraad udtalte sig direkte derimod; Kravet rejstes af 5 Amdsraad, medens 3 udtalte sig derimod, og af 43 Byraad, medens kun eet udtalte sig derimod. Forhøjelse af Tillægsprocenten ønskedes af ikke mindre end 539 Sogneraad, af 12 Amdsraad og 18 Byraad, og Forhøjelse af Fradragsprocenten ønskedes den Gang af 247 Sogneraad og 3 Amdsraad, medens eet Amdsraad udtalte sig derimod, samt af 13 Byraad. Naturligvis kom dertil adskillige andre mindre Ændringer, som ønskedes det ene eller det andet Sted; jeg har kun taget selve Hovedpunkterne med Hensyn til § 7 med i den Oversigt, jeg her har fremlagt for de ærede Medlemmer.

Jeg kan føje til, at Kravene fordele sig nogenlunde jævnt ud over Landet. Der er ganske enkelte Egne, hvor Kravet om Forandring ikke er stærkt; f. Eks. gælder dette Frederiksborg Amt, hvor der er 32 Sogneraad, som ere tilfredse, medens der er 5, som ønske Grænsen for det frie Skøn forhøjet; 6 ønske en Forhøjelse af Tillægsprocenten og 2 Forhøjelse af Fradragsprocenten. Gaa vi derimod over til de jydskke Amter, viser Misfornøjelsen med Lovens Bestemmelser sig ganske overordentlig tydeligt. Ser man f. Eks. paa Ringkøbing Amt, er der der kun 19 Kommuner, der ikke rejse Krav om Forandring; derimod er der 47, som ønske Grænsen for det frie Skøn ændret; 62 ønske Tillægsprocenten forhøjet, 52 ønske Fradragsprocenten forhøjet, og dertil komme desuden 10, der paa andre Punkter ønske Ændringer. Ser man paa Viborg Amt, er Forholdet et lignende; af de nogle og halvfjerdsindstyve Kommuner i Viborg Amt er der kun 15, som ere tilfredse med Lovbestemmelserne eller i hvert Fald paa nærværende Tid ikke ønske at rejse Krav

om at faa dem ændrede. Med Hensyn til, hvorledes man ønskede Lovbestemmelserne ændrede, er det ret afvigende, hvad der fremkom fra de forskellige Sider. Der er Tilfælde, hvor de kommunale Raad krævede Tillægsprocenten forhøjet fra 25 pCt. til 65 pCt., ja, til 75 pCt. Det almindelige maa dog vistnok her siges at være, at man ønsker den forhøjet til 35 pCt. Fradragsprocenten opgives ogsaa forskelligt, nogle ønske 75 pCt., andre ønske 80 pCt. Grænsen for det frie Skøn ønskes paa Landet vel gennemgaaende forhøjet til 1,000 Kr. I Byerne svinger det meget stærkt fra 1,200 Kr. helt op til 2,000 Kr.

Det var denne Gruppe af Ønsker eller Klager, der med Hensyn til § 7 i 1906 blev fremsat overfor Indenrigsministeriet. Ogsaa med Hensyn til § 10 fremførtes der adskillige Klager, ikke paa samme Maade af selve de kommunale Myndigheder; her er det de samvirkende Byerhvervsorganisationer og Grundejerforeningerne i Byerne, der navnlig hæve deres Røst i Kravet om, at Erhvervsskattens Omraade skal udvides. Omvendt ville ærede Medlemmer forstaa, at det var ret naturligt, at Embedsmændene satte sig i Bevægelse i modsat Retning, at de ikke ønskede Erhvervsskattens Omraade udvidet.

Det er mit Indtryk, at den Gruppe af Oplysninger, der saaledes indkom i 1906, i Virkeligheden var Udtryk for, at der i meget omfattende Kredse var en Forstaaelse af, at Grænsen var trukken for snævert i § 7 og vel ogsaa i § 10. Det synes ikke at have været den Opfattelse, som blev den herskende i Indenrigsministeriet den Gang, i alt Fald stillede man Sagen i Bero, andre Spørgsmaal trængte sig formodentlig paa, og man lod i alt Fald dette Spørgsmaal hvile. Men de Aar, som ere gaaede siden, have ikke bevirket, at der er kommet Fred og Ro og Tilfredshed paa dette Omraade. Kravet om Ændringer er rejst atter og atter, stærkest og tydeligst naturligvis i Byerne, hvor man har Fællesorganisationer, som let have Adgang og Lejlighed til at komme til at fremsætte deres Ønsker. Saaledes have Ligningskommissionerne en Fællesorganisation, der med nogen Tids Mellemtid afholder Fællesmøder. Paa Fællesmødet af Ligningskommissionerne i 1907 vedtoges Kravet om, at § 7 og § 10 skulde ændres, foruden forskellige andre Ønsker, som fremsattes den Gang fra Ligningsudvalgenes Side. Med Hensyn til § 7 samledes man i det Krav, at Grænsen for det frie Skøn skulde flyttes op til 1,500 Kr., me-